

Det här hände i Guatemala.

Alejandra suckade av lättnad. Hon hade just sjungit sitt solo i musikrummet för sin lärare. Alla veckor av träning hade varit värda besväret! Hon hade inte ens problem att klara den svåra delen.

"Vilken vacker röst!" Fröken Pérez, skolans musiklärare, ställde sig och applåderade. "Du kan gå vidare till nästa omgång av talangtävlingen."

Alejandra blev så glad! I den här tävlingen fick elever från flera olika skolor sjunga, dansa eller spela ett instrument för att tävla och vinna priser. Fröken Pérez var den domare som valde vilka som fick vara kvar i tävlingen. Och nu hade Alejandra gått vidare till nästa omgång!

"Du behöver klara två omgångar till med provsjungningar", sa fröken Pérez. "Om du gör det kan du delta i finalen. Det är på en söndag senare den här månaden."

Alejandras glädje försvann lika snabbt som den kommit. Det kändes som om hon fått en tyngd i magen.

Hon visste att söndagen var en dag för att gå i kyrkan och lära sig om Jesus Kristus. Det var en dag för att ta sakramentet. Det var en dag för att vila och vara med familjen.

"Söndag?" frågade hon. "Jag vet inte om jag kan."
"Om du inte kan vara med den sista dagen så kan du inte vara med i tävlingen. Jag vet att du skulle göra bra ifrån dig om du skulle vara med, men det är ditt val. Tänk på det över helgen och meddela mig på måndag."

Nästa dag tänkte Alejandra hela tiden på vad hon skulle göra. Hon gick alltid i kyrkan med sin familj på söndagen. Men behövde hon verkligen vara där varje vecka? Det var inte så illa om hon bara missade kyrkan en gång, eller hur?

Vid läggdags pratade hon med papá om vad hon skulle göra: "Ska jag sjunga i tävlingen eller gå i kyrkan?" frågade hon.

"Sabbaten är en dag som vi ger till Gud." Papá drog upp filten till hennes haka och satte sig bredvid henne på sängen. "Vi har sex dagar åt oss. Gud ber om bara en dag. Men jag kan inte göra det här valet åt dig."

Nästa dag i kyrkan fick Alejandra och alla hennes primärvänner sjunga "Barnets bön" framför hela församlingen. De hade arbetat på den här sången ett långt tag!

Alejandra sjöng av hela sitt hjärta. Musiken fick henne att glömma det svåra beslutet hon skulle fatta i morgon. När de sjungit färdigt gick hon stolt tillbaka för att sitta med sin familj.

ILLUSTRATION: JANELLE ANDERSON

Sång på söndag

Det var väl inte så hemskt om Alejandra bara missade kyrkan en gång, eller hur?

Mamá gav henne en kram. "Du sjöng så vackert!"
"Vi är så stolta över dig", sa papá. "Du visade ditt vittnesbörd och din tro på Gud när du delade med dig av din talang."

Alejandra ville gärna använda sina talanger till att sjunga primärsånger. Hon visste att det gjorde hennes familj glad också.

Då kom Alejandra på något. Om tävlingen hade varit i dag skulle hon ha missat chansen att få sjunga om sin himmelske Fader. Vad skulle hon missa om hon inte gick i kyrkan på tävlingsdagen? Hon skulle inte kunna sjunga sitt vittnesbörd i Primär med sina vänner. Och hon skulle missa sakramentet.

På måndagen visste Alejandra vad hon måste göra. Hon gick till musikrummet för att prata med sin lärare.

"Tack för att jag fick chansen", sa hon. "Men jag vill inte vara med i talangtävlingen om jag måste göra det på en söndag."

Fröken Pérez lade ner noterna hon tittade på och rynkade pannan. "Är du säker på att du vill missa tävlingen?"

"Ja, jag är säker." Alejandra var stolt över sitt beslut. Det var svårt att göra, men hon visste att det var rätt val.

"Jag missar något ännu viktigare om jag är med." ●